

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. Русе, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло Ас. Йорданов

при участието на секретаря Радостина Ил. Станчева
като разгледа докладваното от Ивайло Ас. Йорданов Административно наказателно дело № 20224520202089 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на А. Г. М., депозирана против наказателно постановление № 22-1085-002530/30.09.2022г. на Началник група към Сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР - Русе, издадено на основание чл. 36, ал. 2 ЗАНН, с което на жалбоподателя, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП са наложени административно наказание „Глоба“ в размер на 200 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца, за нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

С жалбата се ангажират твърдения, че наказателното постановление е незаконосъобразно, поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и се моли за неговата отмяна. Във връзка с тези твърдения се инвокират доводи, че в НП липсват, каквито и да било мотиви относно това, защо нарушението не представлява маловажен случай по чл. 28 ЗАНН, което съставлява съществено процесуално нарушение, тъй като жалбоподателят е лишен от възможността да разбере, въз основа на какви доказателства административнонаказващия орган основава своето решение. На следващо място, относно твърденията за

нарушение на материалния закон, се релевират доводи, че прекратяването на регистрацията е сложен фактически състав и следва да бъде уведомен собственикът, че няма сключен договор „Гражданска отговорност“ и да му бъде предоставен 14 дневен срок, за сключване на такъв от страна на Гаранционния фонд, а в случая, жалбоподателят не е получавал такова писмо, поради и което не е знаел, че регистрацията на управляването от него МПС е била прекратена и не е осъществил състава на нарушението от субективна страна. Развиват се съображения, че мястото, където е управляван автомобила не представлява „път отворен за обществено ползване“, тъй като районът е частна собственост и има изискване за заплащане на такса за влизане на леки и товарни автомобили. Във връзка с твърденията за явна несправедливост на наложеното наказание се развиват съображения, касаещи приложението на чл. 28 ЗАНН.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа депозираната от него жалба. В хода и по реда на съдебните прения, в представени писмени бележки, развива допълнителни съображения, във връзка с възведените с жалбата фактически и правни доводи.

Административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща представител и не заема становище досежно подадената жалба..

Районна прокуратура - Русе, редовно призована не изпраща представител.

По допустимостта на жалбата:

-

Жалбата изхожда от активно процесуално легитимирано лице, по отношение на което е ангажирана административнонаказателна отговорност. Депозирана е в преклузивния срок за обжалване, касае подлежащо на обжалване наказателно постановление, поради и което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество досежно нейната основателност.

Съдът, след като обсъди ангажираните от жалбоподателя фактически и правни доводи, прецени събраните по делото доказателства, и извърши служебна проверка на обжалваното наказателно постановление,

съгласно изискванията на чл. 314 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С наказателно постановление № 22-1085-002530 от 30.09.2022г., издадено от Началник група към Сектор „Пътна полиция“, на основание чл. 36, ал. 2 ЗАНН, с оглед Постановление на Районна прокуратура – Русе по пр. пр. № 3697/22 от 01.08.2022 г., с което е отказано да бъде образувано досъдебно производство срещу жалбоподателя за извършено от него престъпление по чл. 345, ал. 2 НК и на същия, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП са наложени административно наказание „Глоба“ в размер на 200 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца, за нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП, а именно за това, че на 2 4.06.2022 г., около 08,40 часа, в град Русе, бул. „Тутракан“ № 100, в района на КТМ, е управлявал товарен автомобил Ивеко Стралис АС 440 С, с рег. № ....., собственост на „...“ ЕООД, което МПС не е било регистрирано по надлежния ред, тъй като регистрацията на моторното превозно средство е била служебно прекратена, на основание чл. 143, ал. 10 ЗДвП на 22.03.2022г.

Не са налице противоречия в приобщените доказателствени източници, които да налагат, съгласно разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, приложима на основание чл. 84 ЗАНН, съдът да излага подробни мотиви, които доказателства приема и кои отхвърля, доколкото всички доказателства се намират в корелативно единство по между си и безспорно установяват изложените в наказателното постановление факти от обективната действителност.

Въз основа на така приетите за осъществили се факти и извършената оценка на доказателствената съвкупност по делото, съдът намира, че следва да бъдат изведени следните правни изводи:

Наказателното постановление е издадено на основание чл. 36, ал. 2 ЗАНН при спазване императивните изисквания на ЗАНН. Същото съдържа всички необходими за неговата редовност от формална страна реквизити, визирани в чл. 57, ал. 1 ЗАНН. В оспореното наказателно постановление, са отразени датата, мястото и часа на нарушението, за което е ангажирана отговорността на нарушителя. Нарушението, описано в наказателно постановление, съдържа всички обективни признаци на конкретния състав на нарушението, за което е ангажирана отговорността на привлеченото към

административнонаказателна отговорност лице, а така също и конкретната законова разпоредба, под която са субсумирани фактите, установени от наказващия орган и санкционната норма, въз основа на която е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Не е налице противоречие между приетите за установени факти, нормата под която същите са субсумирани и санкционната разпоредба, въз основа на която е ангажирана отговорността на дееца.

По изложените мотиви, съдът намира за неоснователни твърденията в жалбата за допуснати в хода на административнонаказателното производство нарушенията на процесуалните правила, които да имат за своя последица отмяна на оспореното наказателно постановление.

Съгласно разпоредбата на чл. 189з ЗДвП, която разпоредба е в сила от 23.12.2021г., за нарушения на Закона за движението по пътищата не се прилага чл. 28 ЗАНН, поради и което като не е излагал мотиви в тази насока, наказващия орган не е допуснал процесуално нарушение, доколкото неговото приложение е изключено по силата на закона. Принципно положение, във връзка с приложението на чл. 28 ЗАНН е, че обсъждането дали са налице предпоставките за приложението на тази разпоредба е задължително, но обективизирането им в НП не е, доколкото липсва такова изискване в разпоредбата на чл. 57, ал. 1 ЗАНН.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно разпоредбите на чл. 143, ал. 10 ЗДвП и чл. 18б, ал. 1, т. 8, вр. чл. 18, т. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, регистрацията на превозните средства се прекратява служебно, след уведомление на Гаранционния фонд. Съгласно разпоредбата на чл. 18б, ал. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства при прекратяване регистрацията по ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 или 8 се уведомява собственикът на ПС, посочен в регистъра. От цитираните разпоредби се установява, че при наличие на така описаната хипотеза, службата по

регистрация на превозни средства е необходимо да уведоми собственикът на превозното средство, посочен в регистъра за прекратената регистрация на пътното превозно средство.

По делото не са представени и не се съдържат, каквито и да било доказателства, от които да бъде изведен и най-общ извод, че жалбоподателят, в качеството му управляващ и представляващ дружеството собственик на посоченото МПС да е бил уведомен, че управляваното от него моторно превозно средство е било със служебно прекратена регистрация, както изисква разпоредбата на чл. 18б, ал. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, поради получено уведомление от Гаранционния фонд във връзка с липса на валиден застраховател договор „Гражданска отговорност“ по чл. 574, ал. 11 КЗ и не може да бъде изведен и най-общ извод, че в съзнанието на жалбоподателя са намерили отражение представи, че управляваното от него моторно превозното средство е било с прекратена регистрация. Такива доказателства не се съдържат и в приобщената преписка от РсРП.

По делото са изискани и представени Уведомление по чл. 574, ал. 10 от КЗ № 010575 изпратено до жалбоподателя от Гаранционния фонд, но видно от представеното писмо от Български пощи ЕАД не може да бъде установено и доказано, че това уведомление е било връчено на жалбоподателя.

Съгласно чл. 6 ЗАНН, административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. В настоящия случай, нито в хода на протеклото административнонаказателно производство, нито в производството по обжалване на наказателното постановление са ангажирани доказателства от страна на административнонаказващия орган, който именно носи доказателствената тежест, които да установяват и доказват, субективната страна на деянието, а именно, че същото е извършено от наказаното лице, след като в съзнанието му са намерили отражение представи, относно факта от обективната

действителност, че управляваното от него моторно превозно средство е с прекратена регистрация и въпреки тези представи във волево отношение лицето да е привело в движение и управлявало посоченото моторното превозно средство. Недопустимо е административнонаказателна отговорност да се реализира на базата на предположения, а е необходимо, както изисква разпоредбата на чл. 303, ал. 2 НПК, административнонаказателното обвинение да е доказано по безспорен и несъмнен начин, което в настоящия случай не е сторено от страна на административнонаказващия орган, който носи доказателствената тежест във връзка с административнонаказателното обвинение. Именно поради липсата на субективна съставомерност на деянието е била причината да бъде отказано образуването на досъдебно производство за престъпление по чл. 345, ал. 2 НК

В същия смисъл е и Решение от 06.02.2019г. на Административен съд – Русе, постановено по КАНД № 304 по описа на съда за 2018г.

Нито в ЗДвП, нито в Наредбата е предвидено задължение на наказаното лице да извършва проверка, дали управляваното от него МПС е с прекратена регистрация, а задължение да бъде уведомен собственикът е вменено именно на службите за контрол. Да се възприеме обратната теза би означавало преди всяко управление на МПС, водачът да извършва справка в сектор „Пътна полиция“, дали управляваното от него МПС не е с прекратена регистрация, а такова задължение липсва в нормативната уредба. Щом по делото не е доказано да е налице изпълнение на задължението по [чл. 143, ал. 10, изр. 1, предложение последно от ЗДвП](#) и чл. 18б, ал. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства от страна на службата за контрол и за прекратената регистрация да е бил уведомен собственикът, следва да бъде обоснован единственият възможен извод, а именно че липсва виновно поведение от страна на наказаното лице, поради и което не е осъществен съставът на нарушението от субективна страна. Вината следва да бъде доказана, а не може да бъде презумирана.

В този смисъл е и Решение от 29.12.2020 г. на Административен съд – Русе, постановено по КАНД № 434/2020 г.

Управлението на МПС, за което няма сключен договор за

задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, представлява самостоятелен състав на административно нарушение и едновременно с това само по себе си липсата на такава застраховка не води автоматично до прекратяване на регистрацията по силата на закона, а за да е прекратена същата е необходимо да са се проявили допълнителни факти от обективната действителност, а именно Гаранционния фонд да уведоми собственикът и службата за контрол и едва след което се прекратява регистрацията на моторното превозно средство, за което се уведомява собственикът на същото, вписан в регистъра. Осъществяването на всички тези факти, преставлява фактически състав, който е от съществено значение за субективната страна на нарушението по чл. 175, ал. 3 ЗДвП. В случая по делото липсват доказателства, жалбоподателят, в качеството му управляващ и представляващ дружеството собственик да е бил уведомен, за прекратената регистрацията на същото и жалбоподателят да е привел в движение моторното превозно средство, след като в съзнанието му са намерили представи досежно този факт от обективната действителност.

В този смисъл е Решение от 13.07.2020 г. на Административен съд - Русе по КАНД № 97/2020 г. по описа на съда.

По гореизложените мотиви наказателното постановление се явява незаконосъобразно като издадено в нарушение на материалния закон, при липса на осъществен състав на административно нарушение от субективна страна и като такова следва да бъде отменено.

С оглед пълнота на изложението следва да бъде посочено, че приложението на чл. 28 ЗАНН, за нарушения на ЗДвП е изключено, с оглед изричната разпоредба на чл. 189з ЗДвП и предвид това, че деянието е извършено на 24.06.2022г., т. е. след влизане в сила на цитираната разпоредба, поради и което чл. 3, ал. 2 ЗАНН е неприложим.

Неоснователни и без опора в закона за доводите на жалбоподателя, че управлението не е извършено на път отворен за обществено ползване.

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗДвП Отворен за обществено ползване е всеки път, условията за използване на който са еднакви за всички участници в движението. Лицата, стопанисващи пътища, които не са отворени за обществено ползване, са длъжни да ги обозначат.

По делото не са представени доказателства, да е налице

обозначение, че пътят не е отворен за обществено ползване от една страна. От друга страна само по себе си изискването на такса, за ползването на същия, която е дължима за всички МПСта, не обосновава извод, че условията за неговото ползване не са еднакви за всички участници.

Разноски не са претендирани от страна на жалбоподателя и не са били представени доказателства за извършването на такива, поради и което разноски не следва да бъдат присъждани.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1, вр. ал. 3, т. 1, вр. чл. 58д, т. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-1085-002530/30.09.2022г., на Началник група към Сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – Русе, с което на **А. Г. М.**, ЕГН: *****, с адрес град ..., ул. „...“ № 4, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП са наложени административно наказание „**ГЛОБА**“ в размер на **200 (двеста) лева** и „**ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО ДА УПРАВЛЯВА МПС**“ за срок от **ШЕСТ МЕСЕЦА**, за нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Русе в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Русе: _____